

VOIESCU SI VEI PUTÈ

Pe anu —	le 128 —	152.
Pe șese lună —	64 —	76.
Pe trei lună —	32 —	38.
Pe să lună —	" 11 —	—

Un exemplar 24 par.

Pentru Parisul pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria " fior. 10-v-a.

Redacțunea, Strada Academiei No. 20. — Articlele trătate și nepublicate se voru arde. —

Redactorul respundetorii EUGENIU CARADA.

București 25 Augustu.
Răpchine.

Sedința de eri séră, ce s'a ținută în sala Slătinéu, a fostă din cele mai bine-făcătorie.

D. Gr. Vultorescu, în conferință ce a ținută despre *Muncă*, a isbutită în totă modurile. Acestă subiectu sfântu a fostă tratată cu respectul ce se cunvine, cu credință, cu eleganță, și d. Vultorescu a primitu sincere și cădurăose aplaude.

Dup' acăsta d. Gheorghe Petrescu, avocat, a tratată despre libertate individuală. Cu totă mărimoa subiectului, d. Petrescu, s'a ținută necontentă la înălțimea lui, a fostă fără deslușită, a avută aderărate inspirări oratorice, mai cu sănă cându s'a puștu pe terămul evangeliu și a demonstrat că cine atacă acea libertate într'un omu, atacă biserică lui Christu, că Elu și discipili sei au susținută că altul celu sănă este în omu, în cincișa sea.

D. G. Petrescu, print'u diversiune fără nemerită și aplaudată, a arătat că cumu adese despotismul iè căte unul din drepturile cele mari propagate de cei buni, ilu aplică în parte numai și reu, și cumu, nescință face adese pe mulțime se s'amăgescă, se creă, și-si dă libertatea, sufletul în jugul tiranului.

Revenindu apoi d'adreptul le subiectul seu, a arătat că cumu libertatea individuală, ca tōte drepturile, este puștu, fără puștu se fiu numai inscrisa în Constituție; că trebuie s'o înțelegem pe deplin și s'o săpăm astu-felu în conștiința fiă-cărui, înțelegendu și praticăndu solidaritatea. Arelă apoi cumu libertatea individuală să plănuștă pe terămul Engliterei și fazele prin care iè a trecută până ce Ministri chiaru ajunseră a recunoscere să proclama că coliba săracului pote fi sărămată, astu-felu în cătu vîntul se șiuere înțrenșa daru insă nimine, nici insuși regele nu pote căca pragul iel fără voia săracului ce o locuiesce. Dup' acăsta oratorele arătat căcum articolul 13 din Constituțiea noastră nu se poate aplica până ce mai mulți articolii din codul penal, promulgat supt dictatură nu se voru preface pentru libertate.

Profităm d'acăstă ocazie spre a face din nou apel la toți omenii bunii, onorabili, liberali și înține conferințe pentru popor, pentru mulțime.

FOITIA ROMANULUI

D-na de Sarens. (urmare.)

Se vede că flacăra luină făcută să splojione lingă d-tal dice Estella. Mai dăună-dii elu a venită și s'a aşedat în fotoliul ce lă are la mine, și pe urmă d'ea dădă a plecat... Ce schimbare! am remasă uimita.

Te emoționesi pré usioru, drăguția mea, și pré iute pentru uă Pariană. Ora asemenei aventuri nu și s'a întâmplat și d-tale?

Nu tăgăduiesc.

Si vedă că n'al murită.

De sicură.

Atunci lincescete... Se mi arăte seu se nu-mi arăte d. de Sombrause focul seu, te voi imita.

Estella schimbă tonul, și c'onu aeru veselu: — Dacă e așa, urmă ea, înscriință-mă cu serviciul de alu scote din tacere spuindu-ți totu ce dice

ROMANULU

LUMINEZĂ TE SI VEI FI

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 1. — În districte la corespondență diariului și prin postă. La Paris la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. Administratorele diariului D. Gr. P. Serrurie.

ANUNCIURILE

Linia de 30 litere — 1 — leu.

Inserții și reclame, lin. 5 — "

Redacțunea, Strada Academiei No. 20. — Articlele trătate și nepublicate se voru arde. —

Redactorul respundetorii EUGENIU CARADA.

București 25 Augustu.
Răpchine.

Sedința de eri séră, ce s'a ținută în sala Slătinéu, a fostă din cele mai bine-făcătorie.

D. Gr. Vultorescu, în conferință ce a ținută despre *Muncă*, a isbutită în totă modurile. Acestă subiectu sfântu a fostă tratată cu respectul ce se cunvine, cu credință, cu eleganță, și d. Vultorescu a primitu sincere și cădurăose aplaude.

Dup' acăsta d. Gheorghe Petrescu, avocat, a tratată despre libertate individuală. Cu totă mărimoa subiectului, d. Petrescu, s'a ținută necontentă la înălțimea lui, a fostă fără deslușită, a avută aderărate inspirări oratorice, mai cu sănă cându s'a puștu pe terămul evangeliu și a demonstrat că cine atacă acea libertate într'un omu, atacă biserică lui Christu, că Elu și discipili sei au susținută că altul celu sănă este în omu, în cincișa sea.

D. G. Petrescu, print'u diversiune fără nemerită și aplaudată, a arătat că cumu adese despotismul iè căte unul din drepturile cele mari propagate de cei buni, ilu aplică în parte numai și reu, și cumu, nescință face adese pe mulțime se s'amăgescă, se creă, și-si dă libertatea, sufletul în jugul tiranului.

Vomu reproduce, în No. viitoru în totă înregimea sea acea frumosă profesie de credință, supcrisă de d-nii Panaitu Filitis, Ión I. Philio, și alți 18 cetățieni. Pentru astă-dă ne mărinim în a aplauda scopulacestei asociații. Până ce nu ne vomu întruni, nu ne vomu asocia și nu vomu susține cu toți dreptul unui singur individu, nu vomu avea dreptate; și până ce nu vomu avea dreptatea nu vomu si u națiune.

Nu ne indouim că acestu comitatul s'a constituit prin alegere, făcută prin întruire și desbatere publice, într-altu felu nu va putea se-și împlină binefăcătorile seu scopu căci nu va avea autoritatea morală de care are neapărată trebuință și pe care dechiră ensu-și că se intemeiasă.

Aveam sănă a supune la aprecierea acestui Comitetu următoria opinione.

Credem că lucrarea sea pentru ușurarea celor ce suferă de fome se nu se mărinăsească în a aduna ofrande de bani și a le împărtă. Credem că ar trebui, se cunoșcă ce produse are fiă-care satu, fiă-care familie, și ce mai lipsesc.

Dup' acăsta constatare prin înțelegere cu Consiliul judecătanu cu Primăria și administrație, ar trebui se facă apel la toți proprietarii și arendatorii a da porumbu, grâu, mei, care ca daru care ca împrumutu, și a împărtă apoile acele produse celor

mai am răbdarea, și ale căroru beneficii suntă ele d-tale.

Sabina facu unu semn de nemulțumire. — Scii că facu totu pentru d-ta, draga mea, și fiindu o' doresci, voi permită d-lui de Sombrause se se pronunță, dice ea; nu e mare lucru se suferă cine-va uă oră de ură pentru amicie.

Suntă destul de deprinsă cu asemenei declarații, urmă ea; n'are cine-va în deșertu unu salonu, douădeci și nouă de ani, și pușină avere; insă acăsta 'm' displice. Credeam că amicul d-tale are mai multu spiritu... Acca-a ce este teribile este că elu va slăbi prostesce acăstă aventură. Bărbatul vorbesc reu limbagiu amorul. El suntu imperlini și seu comuni, seu seu grosolan, căte uă dată gogoman; și aceia suntu cel mai pușină nesuferit. Cătu-va timpu am avută speranță neotărită că voi face din d. de Sombrause unu amicu. Inamorat, elu nu mai e bunu de nimicu. Voilă

în adevără lipsiști, luându inscrisul d'a se întorce napoia la anul cându producerea va fi bilșugată. Aceasta este, după noi celu pușinu, mișlocul celu mai nemerită spre a putea scuti pe Români de fome, d'acel biciu care cându lovesce într'un locu și nu saru toți cetățenii spre alu înălțatura, societatea întrăgă are se sufere cu amară căci are se fiu băntuite de cele mai mari rele.

Se nu credem că nu mai sătianii s'u se sufere de fome. Aceea suferință se va resfringe peste toți suptu forma de lipsă de bracie pentru muncă, de epidemie, de bôle ucidătorie și adesea văi, de ură, de rescole, de jafuri, de ucideri. Se dice că deja căile suntă băntuite de tălahi. Consiliele judecătorei și toți cetățenii se chibsuiescă, se găsescă măsurile ce trebuie se se iè spre a se curma acestu flagel și se veghiase toți spre a pune bine în lucrare acele măsuri. Se dice că suntă sănă cetățenii care violă legile, aresteză și batu pe omeni, și ieu și bani. Se se intrunescă toți cetățenii spre a curma ilegalită și jafurile, se iè toți a-părarea celu băntuitu și în curându, în data chiaru reul va faceta, și moraliatela va fi temelia societății Române.

Unu june română, d. Obedenaru, a trecută acumă în Paris doctoratul în medicină. Esamenul ce a datu a-cestu bărbatul ni se spune că a fostu din cele mai strălucite. Cea-a ce n'i se spune se dovescă prin următorile cuvinte duse în sedință publică de președintele comisiunii examinătorie, d. doctorele Bouillot, cuvinte ce facu cătău mai mare onore celu care le a meritat cu cătu rară, fără rară s'u disu într'unu amfiteatru de esamene.

Nu ne indouim că acestu comitatul s'a constituit prin alegere, făcută prin întruire și desbatere publice, într-altu felu nu va putea se-și împlină binefăcătorile seu scopu căci nu va avea autoritatea morală de care are neapărată trebuință și pe care dechiră ensu-și că se intemeiasă.

Aveam sănă a supune la aprecierea acestui Comitetu următoria opinione.

Credem că lucrarea sea pentru ușurarea celor ce suferă de fome se nu se mărinăsească în a aduna ofrande de bani și a le împărtă. Credem că ar trebui, se cunoșcă ce produse are fiă-care satu, fiă-care familie, și ce mai lipsesc.

Dup' acăsta constatare prin înțelegere cu Consiliul judecătanu cu Primăria și administrație, ar trebui se facă apel la toți proprietarii și arendatorii a da porumbu, grâu, mei, care ca daru care ca împrumutu, și a împărtă apoile acele produse celor

mai am răbdarea, și ale căroru beneficii suntă ele d-tale.

Sabina facu unu semn de nemulțumire. — Scii că facu totu pentru d-ta, draga mea, și fiindu o' doresci, voi permită d-lui de Sombrause se se pronunță, dice ea; nu e mare lucru se suferă cine-va uă oră de ură pentru amicie.

Suntă destul de deprinsă cu asemenei declarații, urmă ea; n'are cine-va în deșertu unu salonu, douădeci și nouă de ani, și pușină avere; insă acăsta 'm' displice. Credeam că amicul d-tale are mai multu spiritu... Acca-a ce este teribile este că elu va slăbi prostesce acăstă aventură. Bărbatul vorbesc reu limbagiu amorul. El suntu imperlini și seu comuni, seu seu grosolan, căte uă dată gogoman; și aceia suntu cel mai pușină nesuferit. Cătu-va timpu am avută speranță neotărită că voi face din d. de Sombrause unu amicu. Inamorat, elu nu mai e bunu de nimicu. Voilă

în adevără lipsiști, luându inscrisul d'a se întorce napoia la anul cându producerea va fi bilșugată. Aceasta este, după noi celu pușinu, mișlocul celu mai nemerită spre a putea scuti pe Români de fome, d'acel biciu care cându lovesce într'un locu și nu saru toți cetățenii spre alu înălțatura, societatea întrăgă are se sufere cu amară căci are se fiu băntuite de cele mai mari rele.

„Cu fericire și adresușu aceste cuvinte, în numele Facultății de medicină.”

Tresătă pantece roditoru alu României căci eoa, facultatea de medicină din Paris se felicită, ea ănsă-si, că i-a oferită scuța și te Felicită pe tine că l'ai produs! Tresătă sănă uădată de fericire, numai veidi că în viitoru societatea se nu mai rădă omeni eminienți ce pantecele tale au produsă totu deuna cu atăta tăriă.

Nu ne depărtăm pré multu de subiectele despre care vorbirău păncăci, recomandându cu dinădinsul și pușnicul și guvernului uă epistolă ce am primitu din Alba Julia și pe cari o publicăm mai la vale, fără o prede-

de sé a căndu ramurile, omeni atâtă de eminență dumneata.

„Cu fericire și adresușu aceste cuvinte, în numele Facultății de medicină.”

Tresătă pantece roditoru alu României căci eoa, facultatea de medicină din Paris se felicită, ea ănsă-si, că i-a oferită scuța și te Felicită pe tine că l'ai produs! Tresătă sănă uădată de fericire, numai veidi că în viitoru societatea se nu mai rădă omeni eminienți ce pantecele tale au produsă totu deuna cu atăta tăriă.

Nu ne depărtăm pré multu de subiectele despre care vorbirău păncăci, recomandându cu dinădinsul și pușnicul și guvernului uă epistolă ce am primitu din Alba Julia și pe cari o publicăm mai la vale, fără o prede-

DEPESIE TELEGRAFICE.

Iași 5 Septembrie.

M. S. Domnitorul a jutuță astă-dă pe iașore dimineață uă revisiță militară L. 11 a plecă la Crisești la D. A. Mavrocordato, unde a dejunat, D. Mavrocordato a avutu onore a cătu caii săi M. S. și Iași prezentați pe caii mai frumoși din cî. M. S. inter-

cându-se în Iași a visitată trei din cele mai însemnate magașii. Pe la 8 ore séra uă promenadă cu torțe a trecută pe la fereastră M. S. miș de omeni erau în cortegiu, persoanele cele mai notabile erau în frunte, purtându torțe. Entuziasmul era la culme; uă deputație a avutu onore a se prezenta M. S. și a exprimă păterea de reu că M. S. plăcea așa de curându din mijlocul lor. M. S. Domnitorul după ce a răspunsă deputației în modul celu mai grăcioșu a egăzu pe Iosu în mijlocul poporului care striga: Ura! se trăiască CAROL I! Liniecea coa mai predește domnitor fără ca autoritatea săi fosta nevoie a interveni fără cătu de pucină de și cumu amu qisă adunarea era de mil de omeni. Mane M. S. D. plăcea la orcle 7 de dimineață.

Iași 4 Septembrie.

In astă séră cetățenii Iașului s'u prenumblă pe strade cu muzice și cu torțe aclamându pe M. S. Uă splendiferă iluminăția lumii acestu spectacol; manifestația a plecată din curtea Mitropoliei precedată de E. S. în marșul seu, ea s'a oprită la rezidenția M. S., unde elevii scolei de muzică au întorâtă unuimul compusă într-unu pentru acăstă ocazie. M. S. a multumită din balcon arătindu păterea sea de reu de a fi nevoie să plece etătu de curindu din acestu oraș, care l'a primitu cu uă iubire atătu de

inchide viitorul acestu amoru, și nici nu va mai fi vorbe de elu.

nografii ce se află de față. Eș din parte-mi am se va amintescu uă împregiurare pentru noi fără durerosă și, pociu dice, totu uădată și descuragătoră. Acea-a adeca, cumu că pe lîngă tóte că era timpul fără bună, pe lângă tóte, că se anunțase de timori prin qarie locul și dilele adunăre, pe lîngă tóte că gazeta Transilvaniei, într-un No. alu seu mai prospetă, descrie într-adinsu însemnatatea locului adunăre și reminiscențile lui pentru Români, pe lîngă tóte că Brașovul Arpătacul și Mehadia, uă palmă de locu numai departe de Alba Iulia, ba chiar și de București, Iași ori Craiova, facă cu Parisul, Londra și Berlinul, — pre lîngă tóte aceste și altele dicu „nici unu Român din Prinicipate n'a venit la adunare,” de și Asociațunea numeră mai mulți membri de acolo, atât ordinari cătu și onorari. Așa, nici unul, uă mai repetă uă dată, sfără de doi profesori gimnasiali, unul din București, altul din Craiova, și acestia încă transilvaneni, cari veniseră p'ici mai multă pentru interese familiari, și numai din intemplieră au fostu presenti la adunare. Ba ce e mai multă, întorcându-se mulți de la Wiena, chiar pe timpul adunării, venindu prin Banat în Transilvania trecuș pe la Săbeșiu (Mühlbach) uă milă de locu de la Alba Iulia, de a dreptul către Sibiu, și nu se abătură măcaru din curiositate pe la Alba Iulia, ca se vădă adunarea românească, pe membru iei și pe alii Români fraj al loru de sânge, pre cari atât de bine li cunoscu, cătu și pre Chinesi. Să dacă de acestia nu se interesau, se vădă unde stă pe facia pământului cetatea Alba Iulia seu Karlsburgul, precum le place onorū scriitoru de a d.v., după charta nemâiescă, a o numi. Se vădă celu puçinu acelu locu de sacra reminiscență pentru români, unde eroii romani: Iancu Corvinul a frântu mai de multe ori puterea cea gigantică a Turcilor, unde Mihai Vitezul la 1 Nov. 1560 a intrat cu triumf, unde ungurii la 1849 nu putu face nici uă isbandă, din caușă că cetatea este dominată de munți epușeni locuți esclusiv de români.

Mulți dintr-al nostri nu se miră de acăstă nepăsare, pe care ei o numescu „indolență orientală.” Daru se miră de acea-a, cumu se întâmplă că, după manifestarea astorii felu de simpatii frâtesci din partea Românilor despărțiti priu dunga cea lată a Carpaților, burgessii din Sibiu și aristocrații din Cluj și tremuraștii de tare la audirea scirilor despre „invasionea Românească” în Transilvania. — Intruirea Societății filologice cu membri români și din Austria se amâna, pote ad „calendas graecas.” Nici noi la voi, nici voi la noi! Nici măcaru ca se ne dămu bună diu unii altora, și se nețelegem, cumu se scriem de aci înainte pe „Tatalu

nestrui”, după ce nu se mai tipărescui cărți de rugăciune de aci încolo cu slove chirilice. Apoi mai dică cineva cumu că Români voru se fiu uniți cu toți politicesce, cându ei nici moralicesce nu țintescu a se întruni. Cineva dice una ca acesta, este una calomniatoru. — Sérbi se adunară, în 25 Aug. noii, la Neoplanta (Neusatz); în Banat, din tóte părțile locuite de iei pînă și din Serbia propriă, spre a se consulta cumu se înșinjește uă academică și unu teatrul național sârbescu pe pământul Austriei, din mijlocce naționale. Români din principate, nici acela căru suntu membru ordinari seu onorari ai asociațunei române literarie din Transilvania nu se umiliră a cerceta acumu ca și altă-dată, adunările asociațunii din care facu parte. Excepționile onorabile de la Brașovu din 62, suntu fără inconsiderabil. — La anul Asociațunea și va ține adunarea sea generale, la Clușiu (Klausenburg) capitalea actuale a Transilvaniei la 1^{1/2} Augustu. Dorim ca se putem face atunci unu raportu mai imbucurătoru de cătu acestu de acum.

III.

CESTIUNI ECONOMICE.

MUNCA.

VII.

Cu tóte că munca este care a rădicat pe omu, sora muncitoru, insă, nu a fostu totu-déuna din cele mai fericite. Se ne uităm la societățile antice și vomu vedea că munca a fostu parte sclavilor; și fiindu-că unu slavu nu pote lucra de cătu cu desgustu și nemulțumire, fructul ostenelelor sale nefolosindu pe dénsul, munca n'a pututu da tóte ródele ei.

Si o adeveru de vedem uă vechime rădicându-se orașe cu edificiuri colosalu, de cărui pe regi, pe stăpâni poporeloru înbușită de avuții, înconjurați de lucul celu mai pompoz; sora poporului, insă, este din cele mai miserabile.

Déca de la staturile vechi Orientali, de la acele imperății emfatice, care n'a durat de cătu timpul ce trebue unui cadavrui ca se cădă în putrefacțiune, déca de la Babilonu, de la Ninua acele mărește orașe din vechime a căroru urmă abia o întâlnim astă-dă, ne transportăm în Grecia acăstă țără a poetilor, a pictorilor, a sculptorilor, a eroilor, a republicelor și a filosofilor, vedem asemenea că munca este pusă pe scară socială la trăpta cea mai de josu. Cei ce muncescu în Grecia antică suntu iloști.

Acăstă rătăcire o găsimu și la Români unde munca era partea totu a sclavilor; de aceea societatea Română a avut uă cădere atât de tristă, pentru că poporul săjunsese uă turma de despuse și de flămîndi cari

braciul, și amândoi se depărtă într'uă galeriă. — N'aveți nimicu se'mi spune? dice ea d'uă dată mușcându și evanțială.

— Ferescă Dumnezeu! respunse Paul cu unu gestu de spașimă.

Sabina nu se putu opri de a surde.

— Dacă astă-l este otărirea, atunci conversațunes va străluci prin lacoismul seu, urmă ea.

— Din potrivă: cându două persoane n'a nimicu se'sti spușă tocmai atunci vorbescă mai multă.

Ei arăta uă libertate de spiritu atât de mare, incătu d-na de Sarens nu se mai găndi la proiectul iei. — Estella e uă copilă, își dice ea; ea a vedutu unu focu fosforicu, s'a creduță că e unu incendiu. Totu băjul pluțindu, din fabulă!

Oărătă a'sti ține cu onestitate făgăduința sea, d-na de Sarens șequează totu diu. D. de Sombreuse nu se urătă. Ea nu'l veju nici séra. Spre miejoului noptii, ea se duse într'uă casă unde era mai sicură că luă va întâlni.

In adevără Paul era acolo. Ea li luă

ce da tiranului care putea se'arunce unu codru de pâine mai mare.

VIII.

A trebuitu unu martiru, a trebuitu se vie Mantuitorul Christu pentru ca se se înțelégă că omenii suntu egali între dênsii, că trebua prin urmare se luceze toși, eră nu unii se producă și alii se se îngăse din sudorea loru; a trebuitu se vie religiunea creștină pentru ca civilizaționea vechie, fondată numai pe sclavagiu se se transforme într'uă civilizațione nouă a cărei basă se fiu libertatea.

Daru trebua încă timpu pentru acăstă transformare. Uă revoluțione atât de mare ca aceea ce a sevărșită de mare ca a sevărșită christianismul în lume, nu pote d'uă dată se dea abundentele ei rôde; a trebuitu se trăcă multă încă păna se dispară sclavagiu; atunci, încă, fiindu că lumina nu pătunse în clasele muncitoru, ele fură victima dibaciloru lenesi ce se numiau în timpul de mijlocu siniori. Muncitorii deveniră servii pământului pe care se așează și pe care siniorii ce'lui posedau prețindu că'lui finu d'a dreptul de la Dumnezeu. Ca se avem uă ideie de acesi nuo modu d'a aservi pe muncitoru, se ne aducem aminte ce felu era sora clăcașiloru la noi în vechime, cându numai fiindu-că avusese nenocirea se se născă pe moșia unu proprietar, său pentru că ridicase uă mică colibă pe pământul lui, deveniău printre acăstă unu capitalu de sploata, pe care stăpânu de moșie ilu închiria din preună cu pământul arendașiloru strâini cari se îngăsează de sudorea bietului țărău și storcea săngele seu celu mai curat.

Ei bine, servul din timpușile feudali era multă mai nenocorită, starea în care se afa elu era multă mai deplorabile de cătu a clăcașului nostru; căci erau multă mai mari drepturile stăpânu în Occidente.

Daru, lumina avea se se facă în cetele orașe din vechime a căroru urmă abia o întâlnim astă-dă, ne transportăm în Grecia acăstă țără a poetilor, a pictorilor, a sculptorilor, a eroilor, a republicelor și a filosofilor, vedem asemenea că munca este pusă pe scară socială la trăpta cea mai de josu. Cei ce muncescu în Grecia antică suntu iloști.

Déca de la staturile vechi Orientali, de la acele imperății emfatice, care n'a durat de cătu timpul ce trebue unui cadavrui ca se cădă în putrefacțiune, déca de la Babilonu, de la Ninua acele mărește orașe din vechime a căroru urmă abia o întâlnim astă-dă, ne transportăm în Grecia acăstă țără a poetilor, a pictorilor, a sculptorilor, a eroilor, a republicelor și a filosofilor, vedem asemenea că munca este pusă pe scară socială la trăpta cea mai de josu. Cei ce muncescu în Grecia antică suntu iloști.

Răniți și amândoi se depărtă într'uă galeriă. — N'aveți nimicu se'mi spune? dice ea d'uă dată mușcându și evanțială.

— Ore ce'mi spuneal d-ta? disse atunci Sabina d-nei de Marsannes; ca unu omu ce more, îmi pare că amicul d-tale își dă camu închetu susținutul. Vorbeal de unu vulcanu, și eșu nu vădă nici foecu nici fum!

— Nu pré si șia de sicură! respunse Estella; eri chiară am suferit uă oră întrăgă focul confidințelor săle. Dacă nu vă urăso, acăsta este pentru că susținutul meu e înrădăcatu în caritate.

— Așa daru d-ta ilu silesci se'sti lase susținutul seu se se înrădăcineze în tăcere?

— Pote. M'am apucat se lucrușă tapiseria fără sfîrșită. Pe cându elu îmi face descrierea perfecționilor d-tale, eșu cosu și nu'l ascultă de cătu pe jumătate. Tapiseria e bună într'uă acăstă că permite și nă respunde. Dacă desperarea l'ar reduce la mine mai urjău, cumu ilu aduce acum frica și

și meșteșuguri, adoptă regula și cismarul, la rindul seu, nu pote se repare, se-si cîrpescă nici chiară cîsmele lui pentru că cîrpaciul ar fi găsită că calcă în domenul meserii săle. Muncitorul daru pusă în asemenea triste condiționi pote se se misce în deplină libertate; consomatorul erau măiniile cătoru-va privilegia, cari facându-lu se plătescă fără scump produsurile loru, ilu silea se-si impăre privatul cele mai simțitoare; pedicele și greutățile ce întimpina orice nouă industrie făcea ca cercul de mărginitu în cătu obiectele cari, astădi, suntu atât de vulgarie, pătunci treceau de cele mai prețiose. Așa întră sfîoa de zestre a unei principese se vede figurându ca raritate uă duzină de cămăși de păndă. Se poate închipui după acăstă ce felu era rufaria omeniloru fără mari mijloace de traiu.

COMUNICATU.

Guvernul Juase, precum se scie, totu dispozițiunile pentru înmormântarea eminentului bărbată Anastasie Panu în cimitirul Mitropoliei din București la 28 ale curentei.

Spre acăstă sfîrșită d. Ministrul de culte a incunoscințătă pe familia reposatului ca se viă se existe la ceremonia funebre. Atâtă din partea întregel familii însă, cătu și din partea locuitorilor Iașiloru, parte de a dreptul prin depeșă către ministrul de culte, parte prin organul prefectului de Iași și primăriul de acolo, s'a exprimat cea mai vie dorință, de a trimite corpul reposatului Panu la Iași, spre a fi înmormântat acolo, și acăstă dorință unanimă expresă, se intemeiază pe puternicul cuvenit, ca răpusatul să-născută și a crescută în acel oraș, că acolo și are îngropăi părinții săi, și acolo în fine totă familia sa.

In vedere acestor cereri repeșite din partea familiei și din partea Iașiloru, guvernul n'a crezut că poate face mai bine, de cătu a regula transferarea corpului de la Giurgiu, unde este depusă, la Iași.

Inmormântarea se va face în Iași cu totu onorurile cuvenite numelui și funcției ce a ocupată repausatul în țără.

Dioa în care se va ține în Iași ceremonia înmormântării se va face cunoscută prin „Monitorul.”

ANASTASIE PANU

(Vezi N-1. de la 18, pînă la 25 Augustu.)

In cestiunea Senatului, Anastasie Panu s'a abstinut de la votu înpreună cu d-nul Episcopul Filaret Scribanu, episc. Calinicu Miclescu, S. Canono, A. Jianu, A. Botescu-Forescu, M. Jora, C. Sturza, C. Roset, I. Pruncu, V. Sturza, A. Terachiu, L. Catargiu, A. Cuza,

care Sabina o avusese în mănu unu momentu mai născută. Cu ochil, cu audiuță, cu spiritul și anima răpită, elu o duse spre buțiele lui; fața lui era ca uă carte deschisă în care se citea. D-na de Sarens, în momentu cându căntăra, avea dreptul se facă cîsmă nici chieru pentru copii loru, pentru că cîsmarul i aru fi intentat procesu; și

care Sabina o avusese în mănu unu momentu mai născută. Cu ochil, cu audiuță, cu spiritul și anima răpită, elu o duse spre buțiele lui; fața lui era ca uă carte deschisă în care se citea. D-na de Sarens, în momentu cându căntăra, avea dreptul se facă cîsmă nici chieru pentru copii loru, pentru că cîsmarul i aru fi intentat procesu; și

— A! acăstă e îndemnă! strigă d. de Sombreuse, care aruncă floră. D-na de Sarens se sculase; cu amindouă mânele rădîmate de pianu, ea mai da cu lene nesce sunete viuș și strălucite; risului iezi însoția acestei

— A! acăstă e îndemnă! strigă d. de Sombreuse, care aruncă floră. D-na de Sarens se sculase; cu amindouă mânele rădîmate de pianu, ea mai da cu lene nesce sunete viuș și strălucite; risului iezi însoția acestei

— Ore ce femeie sunteli? urmă elu cu focu. Nu respectăi nici emoționea care o faceți se nască, nici acea-a că

(va urmă).

Gr. Suju, M. Costaki, C. Sturza (Vasile), N. Catargiu, I. Cantacuzino, Gr. Costaki, D. Raletu, C. Hurmuzaki, P. Mavrogheni(1).

Este însă de luat aminte că același proces-verbal carele constată absențarea lui Panu de la votul principale se cerea respingerea din legislatura României a instituției Senatului, sub orice numire și formă, cu totușt laconismul său, cu totușt omisiunea ce se vede că a făcut multor din părțile desbaterei a înregistrării, altătura cu rezultatul votului, următoarele declarații ale domilor Lascăr Catargiu și M. Cogălniciu:

„D-nu L. Catargiu și ma mulți membri declară că au votat contra propunerii d. Grigoriu, însă nici cumă pentru Senatul.”

„D-nu Cogălniciu dice: că este un frumosu spectacol de a vedea acăstă unanimă rostire în contra Senatului, și că trebuie se se inscrie în proces-verbal, ca și acel ce a fost CONTRA și acel ce s'a ABSTINUT, nu au votat pentru Senatul.”

„D-nu L. Catargiu declară că a votat contra amendamentului d. Grigoriu, nu însă contra propunerii cu amendamentul d-lui Mavrogheni, și că de acea d-lui și mai mulți membri se abstrin la votare.”

Uă conștiință și, cu deosebire, conștiința unui om mortu, este pentru noi unu lucru sacru și neviolabil. Noi dăm ne vomă obștine de la aprecierea caușelor ce au putut conduce conștiința lui Panu în cestiu Senatul dacă ele ar fi altele de cătă acele ce vedemă mai susu. Făcă-o acăstă acel scrutator pentru cari n'a mai ramas niciun sănăt în lumea acăstă, de voru voi.

In fine veni la ordinea qilei, în ședința de la 18 Decembrie 1857, și cestiu relațiilor dintre proprietarii de moșii și locuitorii săteni. După mai multe propunerii și desbateri, Anastasie Panu luă cuvântul și dice că imbuñătățirea stărelor locuitorilor săteni este obștece simțită: că de nu incuviințădă propuneră locuitorilor săteni(2), nu admite nici închiderea majorității comitetului proprietarilor mari. Pentru că toate proiectele, dicea elu, sunt făcute sub impulsu prezentului, fără a fi cōpte, căcă opiniunea publică nu e formată; căcă pînă atunci nu predomină de cătă uă singură ideia: ideia unirei(3). Resumău aici textual, căteva pasagie din cunoștință lui discursu în materia acăstă:

„Nici uădinișă, domnilor, nu m'amă, înfăcișătu cu mal multă sfire înaintea d-vostre de cătă în momentul de facă. Cugetăr deosebite mă năvălesc. Elu suntu chișmatu a'mi da votul în cestiu ce se tratează, și mai mult de cătă totu d'una mă simțesc apăsat subă greutatea unei mari responderi. Anima mea este plină de îngrăjire. Uă cestiu mare uă cestiu de viță și de viitor pentru nația română se tratează astă-dăi. Suntem noii pregătiți a întreprinde a cestă faptă uriașă? Studiuamă noi cestiu în deosebitele sale faze? Simțim noii în suflerul și în conștiinția noastră că ne amu formatu uă conștie, și că acea conștie este drăptă și pote aduce fericirea terel?”

„Imbuñătățirea săteli locuitorilor săteni este obștece simțită. Nația română revindicând drepturile sale, ea nu pote intra într cele alte nații cilișate de cătă acordând tutelor sători și folosuri cerute de spiritul seculului și recunoscute de nevoie unei propășiri înțelepte și măntuitore. Deputații pontașii au in-

„făcișătu uă propunere din care re-sultă desbatere de astă-dăi. Elu am avutu însărcinarea din partea biourou-lui de a o citi la acăstă tribună.

„La ce potu ajunge încrișinții a supra fraților sei? cându noi, cu toți suntem veniți aice ca so căutam în animilo nostru, nu ură și venină, ci drăgoste și dulceță cu care se rostim doar, pentru vindecarea rănilor ce amu suferită prin ură și discordia a runcată între noii de către vrăjmaș. Deputații pontașii aveu dreptate a și arăta nevoie loru, a și roști dorințele pentru unu viitoru fericit, și Adunarea era chișmată a se interesa mai cu deosebire la cercetarea și studierea cestiu de uă, așa mare însemnatate. Dar, o Dumnezeule, Români, se vede, n'a pro-sită încă de trista experiență a tim-pilor treceți, de durerile și nemocinile ce au suferită prin desbinării.”

„Dar pe cătă eu osenescu din toate puterile suflerului moș, tendințele resturnătoare ale propunerii arătătate, pre atâtă nu potu tagădui durea ce amu simțită la citirea înțempi-nej, rei făcută de către comisia comitetului proprietarilor mari. Se mi se iertătă, a dice că nu se cuvenea, nu se aştepta, nu trebuia ești uă asemenea hărtia de la proprietarii mari. El, caril formeză clasa cea puternică prin avuțiele și inteligenția loru; ei, caril, în toate societățile suntu meniș de provedincă a pură față civilizației, a cerceta miseriile fraților loru, și a le vindeca; iei caril, prin educația ce, a, păstrează astă-dăi în teră rolul celu mai frumos și mai nobilu de a provoca și a împlini toate reformele de imbuñătățire, nu se cuvinea se facă unu asemenea responsu. Daca deputații pontașii au venită se și deschidă rănilor loru, ortătă de învergiunăt le au fostu glasul DUREREI rana nu pote a se vin-deca prin sfârșirea sea, bolnavul în fer-bințiala frigurilor nu se vindeca prin mijloace care potu adaogi acea fierbințială.”

„Care din proiectele infățește, este disputătă, cercetată în criteriu terel, în criteriu acela unde fie-care îndeia intră cu forma să acea absolută, ne ținându socotă de nimică, și unde ea apoi se modifică, se transformă, după timp, după datini și deprinderi, pînă și după prejucăți? Unde suntu lucrările care statornicesc într-unu modu învederat folosele cutăriu său, cutăria proiectă? Unde sunt lucrările care să tratează cestiu în toate tendințele, să prevădătătă impregurările, să cumpănu gravitatea consecințelor ie de aprope și de departe, și a infășătă vindecarea și sicuranța pen-tru ori-ce casu? De mă voi opri la dritul juridic, ilu vădă contestătă, într'un proiect tocmai asupra principiu-lui, asupra căruia ilu vădă sprijinită în altu proiect.”

„Dacă cutare său cutare proiectă se adopteză și prin aplicația sa, agricultura scade de uă dată, tocmai în momentul reformelor generale ce se voru efectua în noul Statu român, cu ce se întimpină atunci nevoie sporite? NICI UNU PROIECTU NU PREVEDE UĂ ASEMINA CRISĂ FATALĂ, și cu tote acestea EA SE POTE ÎNTEMPLA 1.)

„Imbuñătățirea săteli locuitorilor săteni este obștece simțită. Nația română revindicând drepturile sale, ea nu pote intra într cele alte nații cilișate de cătă acordând tutelor sători și folosuri cerute de spiritul seculului și recunoscute de nevoie unei propășiri înțelepte și măntuitore. Deputații pontașii au in-

(1) Buletinul No. 16 alu Ședințelor Adunării.
(2) Din cauza unor termenii violenți ce i se insușiau de partea adversă.
(3) Buletinul No. 21 alu Ședințelor Adunării.

„Ce dice teră? In care proiectă este pentru și în care contra? Teră dice, că, „starea locuitorilor trebuie a se imbunătății, dară că pentru a se face unu lucru nimerită, uă reformă care se producă bine-faceri, „nu trebuie a improviza acumă proiecte cu soluțuni radicale, definitive și a se propune că ele suntu dorința generală, căcă, „in cestiu de față, uă dorință generală încă nu s'a formată, pentru că, „n'a avutu timpul cându se se formeze.“

„După asemenea considerații, domnilor, și alte multe pe care patrio-tismul d-vostre le înțelege forte bine, ești dicu cu fermitate de cugetu, că, „noi nu putem, nu trebuie se dăm a-cumă vre-uă soluția cestiu locuitorilor săteni, definitivă și lovitură principiu-leru pe care se înțemeiază legislațiu-ne, „nostră de astă-dăi. e las amu a-cestu mare dreptu si acăsta, „mare respundere la viitoră legislativa.

„Atunci teră va fi linisită, va avea guvernul să, definitivă, va avea pămentul sigur suptu picioarele sale; „intrigele din intră și din afară nu voru mai putea face nimica, căcă, po-siția nostră va fi cu totul alta voindu „Dumnezeu, ea va fi după cumu ade-„vării Români o doresc și o credu. „Atunci teră își va avea formată „societățile să, și în cestiu de față, ca „in toate cestiu de organizație din in-tru, de care va avea numai a se o-cupa, atunci deputații caril voru fi „aleși, voru purta în judecata și în sim-„țiu loru, judecata și simțiu ale-„gătorilor sel; atunci voru face uă „lege care va revărsa bine-faceri în teră, eră nu periclită, întărită și „nemulțamări, precumă suntem noii es-„puși a provoca astă-dăi, daca vomu „incurviu vre unul din proiectele în-„fățigate.”

Cestiu remase nerăsolvată.

Incedă pentru noi, — autorul acestor lini, amicu sinceru și devo-tat alu improprietărel clăcașinu, — nu rezultă din qilele lui A. Panu, de cătă împărtășitate, și dacă vreți, unu escesu de prevederă bine cugetate și la locul loru. Prevederile sale, din nenorocire s'a realizat. Si dacă greu-tățile presente, dacă calamitățile de totu felul suntu atâtă de insuportabile subă unu regim stabilu ca acelu ce avem, ce credem noii că nu s'eră fi întimplat sub uă cămăcămie pro-visorie și de rea credință ca aea a lui Vogorides, dacă calamitățile aceste ar fi survenită atunci? Astă-dăi, gu-vernul, au avutu totu interesul dălinisti lucrurile dupe improprietăre; atunci le aru fi întărită spre a provoca miscări și invasiuni. — Eată nisice considerații peste care nu trebuie se trecem. Este lesne a încrezina. Dară e greu d'a raționa și a da fi cul alu său, cu singe rece. — O se ni se dică: de ce Panu n'a luat parte la desbaterea cestiu la Adunăre Românei din 1862 și 1864, căcă unirea se facuse și rindul cestiu locuitorilor sociale sosise? Dar veđetu-ai elu acumă în 1862 și 1864, mai multă maturitate, abnegare, mai multă bună-voință de uă parte, mai multă bună credință din partea guvernului, de alta? Nu atunci ce ar fi folositu vorba lui, ori în ce sensu aru fi fostu ea?

Nul Ca amicu sinceru ai locuitorului pontașii, noi amu fostu astă-dăi din cei latăi care amu fi condamnatu, fără milostivire pe Panu, cându am avea elemente din care se ne formău convingerea că elu era anti-teranu. Însă nu le avem. Pote se fi greșită în altele; dară aice nu. Acăstă este uă ideia a noastră.

Ultima ședință a Adunării ad-hoc s'a ținută în diua de 21 Decembrie 1857. D-nu vice-Prezedintă C. Negri, multămă Adunărei pentru votul de recunoștință ce a făcutu biouroul, ru-gă pe Anastasie Panu, ce, în calitatea

sea de secretariu, se exprime acăstă multămire în mai frumosă cuvinte. Elu luăndu parola, se sui la tribună și se achită de acăstă frumosă datoria în modul următoru:

„Suntu momente în viață poporului, care hotărescu despre existența loru; „a fi chișmatu unu populu a se pro-nuncia asupra sărsei sele, și însemna locul ce elu trebuie se aibă pre-pămentu, a cunoscere și a arăta mid-lăcele prin care pote numai avea via-meze.“

„După asemenea considerații, dom-

bieță alu desbatelerilor Adunării ad-hoc a Moldovei. Acele cestiu noii fostu:

„1. Indreptarea hotarului Principate-

, „lord prin uă comisie europeană.

„2. Supunerea străinilor din Prin-

, „cipate la juridică terel.

„3. Sloboda însemnată a legămu-

, „loru comerciale ale Principatelor.

„4. Organizarea puterel armate națio-

, „nală în privirea sistemului de apărare

, „ală Principatelor.

„5. Libertatea culturilor în mărgi-

, „nirea capitulației.

„6. Înființarea unei autorități sino-

, „dale centrale pentru trebile biseric-

, „cescii ale bisericii române.

„7. Egalitatea înaintea legel; acce-

, „sibilitatea tuturor Românilor la totu-

, „funcțioru Statului; așezare drăplă

, „și generală a contribuției.

„8. Respectul domiciliului și al li-

, „berății individuale.

„9. Drepturi politice pentru pămen-

, „teni de ori ce religie creștină.

„10. Despărțirea puterel executive

, „de cea legislativă.

„11. Neatrnarea părții judecătoresc-

, „de administrație în special.

„12. Responsabilitatea Ministrilor.

„13. Secularizarea averilor Monas-

, „tirescii.

„14. Salariarea clerului catolicu.

„15. Constituirea comunii.

In multe din cestiu locuitorii săteni este obștece simțită: că de nu incuviințădă propuneră locuitorilor săteni(2), nu admite nici închiderea majorității comitetului proprietarilor mari. Pentru că toate proiectele, dicea elu, sunt făcute sub impulsu prezentului, fără a fi cōpte, căcă opiniunea publică nu e formată; căcă pînă atunci nu predomină de cătă uă singură ideia: ideia unirei(3). Resumău aici textual, căteva pasagie din cunoștință lui discursu în materia acăstă:

D. Emanoil Crețulescu, prefectul județului Ilfov, în vederea nevoilor noastre financiare, renunță în favorul tesaurului public la leea d-sele de la 16 Augustu înainte, pe totu timpul cătă va ocupa acăstă funcție.

Subserbul dări, exprimă d-lui Emanoil Crețulescu a sea mulțumire, pentru acăstă patriotică ofrandă.

Ministrul, Ion Ghica.

In urma răspunsul datu de Ministerul, d. Kekropides, Primarul orașului Pitești mi-a adresat uă următoru telegramă:

„Nu aștă fostu respinsu, suntești înscrissi pe listă cu venită de 800 galbeni.

N. Rosetti.

BIBLIOGRAFIA.

La Libraria Universale Academico № 12 celor Mogocii, Hotelul Slatari, se săz de vânzare.

ELEMENTE

de

COSMOGRAFIE

prelucrată în usul Scholelor Secundare

de

MATHEI M. DRĂGHICENU.

profesore de științele fizice și naturale ie Ly-

ceul St. Babba.

Precizările 3 sfanți.

N. B. D-nii Libraři și profesori din districte, care ară voi se cumpără unu număr mai mare de 30 exemplare, se săz adresate la D. Petre Nîțescu, strada Română No. 58. Schola de fete №. 7. No. 411.

A cestii de sub tipar și se săz de vânzare la Libraria Socio și Comp., la magazinul d-lui Chirilă Ioan, strada Lipescu și la Administrația unei Români I.

INTERNAȚIULU GIANELONI

(COLTEA, STRADA VESTEI No. 18.)

Basile, solide pe care este stabilit Internatul Gianeloni și totuș de o probă prin cursul părinților cari să bine-vină și confia educație fililor lor. Pentru a se face mai demnă de această onoare și a merită satisfacțunea Onor Ministerului alui Instrucției publice care lăsa acreditat cu bursierii primari ai Statului, directorile a introdus astăzi reformele prevedute în nouă Prospect, reforme proprii unei instituții de prima ordine cu care va corespunde, până la esențială, cua acceptarea părinților.

Programul invetiamantului public este în vigoare. Pentru asigurarea conformității studierelor obligatorie, personalul este compus de institutori Statului, atât pentru clasele primare, cât și pentru repetiția celor gymnasiali. Limbe străine și artele de agrement sunt predate de profesori distinși; de către limba franceză, ca dominantă în institutul, este impusă cu rigurozitate și în exercițiu continuu cu pedagogii francezi în totuș timpul și locul.

Scolarii depun esamenele generali chiar la (393) 9. Directorul R. Gianeloni.

**HOTELUL PETERSBURG
IN BRAILA.**

Sub-semnatul, care a avut în trei ani Hotelul Român alui Raly în Braila, acumă deschis în această ură HOTELUL PETERSBURG, situat în cea mai frumosă poziție a urbei. El oferă onor. Publicul 30 de odăi cu eleganță mobilate, unu saloan de casină, billiard, restaurant, grăjd și şopron, și promite că, cu prejului de două sfanți pe săptămîna, nu va crăta nimic pentru mulțumirea celorlor voru onora cu visita lor.

HERMAN BLAUSTEIN. 375 1 - 2d.

**V I N U
CASCAVAL DE PENTELEU**

Formatu mare de tômă așa sosit și se află de vândare la Magadînul Ioan Anghelușcă calea Mogoșoi vis avis de Palat la Ion Martinovits hanul Serbanu vodă și la Ioan Ovessa Hanul Greci.

STABILIMENTUL TIPOGRAFICU**C. A. ROSETTI**

(STRADA ACADEMIEI No. 22.)

PRIIMESCE TOT FELUL DE LUCRARI PRECUM:**AFISE, DIARE
MARI SI MICI****DIFERITE LIMBE.**

TABELERIE
DE DIFERITE FELURI,
ETICHETE, CONTURI, CONTRACTE, POLITE
CIRCULARI SI FATURI
COMMERCIALE.

GHIJMIPEL**JURNALU UMORISTICU CU ILUSTRATIUNI.**

Ese odată pe săptămîna redigiat de o societate din cei mai buni scriitori umoristici îndestul de cunoscuți publicului cititor.

PRECIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Capitala pe anu	28 sfanți.
" " " " " pe jum	14
" " " " " districte	32
" " " " " jum	16

Pentru streinatare pe anu 44 sfanți.

" " " " " jum 24

Abonamentele se fac la Administrația dianului Romanu în Pasagiu No. 1.

CIMENTU SI VARU IDRAULICU

DEPOU, CALEA BEL- EDERE No. 155

Tipografia C. A. Rosetti Strada Academiei No. 22.